

УДК 007 : 304 : 070

«ЖІНОЧЕ СВЯТО» У ВІДОБРАЖЕННІ ПАРТІЙНИХ МЕДІА

ГЕОРГІЄВСЬКА Вікторія,

канд. наук із соц. комунік., доц.

Інститут журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, вул. Мельникова, 36/1, м. Київ, 04119, Україна,
e-mail: v.georgiievska@gmail.com

У статті розглядаються основні політичні й гендерні акценти, що супроводжують 8 березня в аспекті відображення Міжнародного жіночого дня на сторінках партійних медіа України. Мета дослідження – з'ясувати ставлення партій в Україні до політичного й державного статусу жінки крізь призму висвітлення у пресі «жіночого свята». Об'єктом стали партійні друковані видання та сайти окремих партій (ВО «Свобода», ПП «Солідарність. Блок Петра Порошенка», Конгрес Українських Націоналістів, Національна демократична партія України, ПП «Спільна дія», Радикальна партія Олега Ляшка та ін.). Важливе значення при досягненні зазначеної мети відіграло ретельне опрацювання законодавчих документів, зокрема Законів України – «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (2005) та «Про місцеві вибори» (2015). Моніторинг партійних медіа (друкованих ЗМІ, електронних версій газет, інтернет-ресурсів) дозволив вибрати та проаналізувати як висловлювання політичних лідерів про суспільне призначення жінки, її роль у громадському житті, політиці та державі, так і зробити окремий зріз матеріалів про «жіноче свято», що демонструють не лише гендерну збалансованість, а й закріплення певних стереотипів. Контент-аналіз окремих публікацій дав можливість визначити наявність чи відсутність фемінітивів у мові українських медіа. Вимагає уваги редакційних колективів інформаційна підтримка жінок не лише під час виборів, а й у професійному та повсякденному житті, використання толерантної мови, уникнення шаблонних образів жінки.

Ключові слова: 8 березня, партійна преса, солідарність жінок, гендерна рівність, жінка і влада.

Вступ. Святкування 8 березня як Міжнародного дня захисту прав жінок на сторінках української преси обговорюється вже давно. Не лишилися осторонь і партійні медіа, часто наголошуючи на потребі відстоювання солідарності жінок у захисті своїх прав та подоланні гендерного дисбалансу. Але існує інша версія: хоча б раз у рік згадати про атрибути «вічної весни, краси й молодості», які уособлюють жінки. Як зазначає дослідниця О. Кісь, за понад сто років (у серпні 1910 р. Клара Цеткін у Копенгагені запропонувала на Другій Міжнародній конференції жінок-соціалісток відзначати особливий день, враховуючи необхідність привернення уваги суспільства до боротьби за рівні права) смисл цього свята постійно змінювався: втрачалися політичні гасла, натомість «одомашнювалася» сутність цієї березневої події [1], що перетворилась у «свято всіх жінок», свято «вічної жіночності». Саме цей символ найчастіше використовують українські ЗМІ, оспівуючи на початку весни жіночу красу.

Таким чином, за століття почав втрачатися історичний сенс 8 березня, хоча й досі на часі залишаються проблеми жіночого рівноправ'я, гендерної симетрії, політично-суспільної й державної ваги жінки. Не завжди це розуміють партійні лідери, не всі партійні медіа надають коректну й толерантну інформаційну підтримку жінкам – кандидатам у народні депутати різних рівнів.

Мета цієї статті – з'ясувати ставлення політичних партій в Україні до політичного й державного статусу жінки крізь призму висвітлення у пресі «жіночого свята» 8 березня. Об'єктом дослідження стали партійні друковані видання та сайти окремих партій (ВО «Свобода», ПП «Солідарність. Блок Петра Порошенка», Конгрес Українських Націоналістів, Національна демократична партія України, ПП «Спільна дія», Радикальна партія Олега Ляшка та ін.).

Питання забезпечення ґендерної рівності вже два десятиліття знаходяться в полі активного вивчення українських науковців різних галузей – політологів, правознавців, соціологів, психологів, журналістикознавців, істориків та ін., серед яких Т. Мельник, Л. Малес, Т. Марценюк, О. Кісь, В. Агеєва, М. Скорик, Н. Грицяк, Л. Таран, Н. Сидоренко, А. Волобуєва, О. Пода, О. Сушкова. Варто звернути увагу на дослідження О. Уварової, яка проаналізувала дискримінаційні положення українського законодавства щодо жінок, продемонструвала політичне представництво жінок у нашій країні, визначила найближчі перспективи протидії насильству щодо жінок і домашньому насильству, а також зазначила причини, чому Україна у світових рейтингах ґендерної рівності у 2015 р. посідала 67 місце серед 142 країн [2]. Ґендерний аналіз і рекомендації для ЗМІ надавали їй окремі громадські організації (Інститут масової інформації, Міжнародний центр перспективних досліджень, «Жінки у політиці», «Рівність і взаємоповага», «Повага» та ін.), деякі дані використано в цій статті.

Методи дослідження. Важливе значення при досягненні зазначеної мети відіграло ретельне опрацювання законодавчих документів, зокрема Законів України – «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (2005 р., із змінами і доповненнями 2012–2014 рр.) та «Про місцеві вибори» (2015 р., із редакціями і доповненнями 2016 і 2017 рр.). Моніторинг партійних медіа (друкованих ЗМІ, електронних версій газет, сайтів окремих партій) дозволив вибрати та проаналізувати як висловлювання політичних лідерів про суспільне призначення жінки, її роль у громадському житті, політиці та державі, так і зробити окремий зріз матеріалів про «жіноче свято», що демонструють не лише ґендерну збалансованість, а й закріплення певних стереотипів. Контент-аналіз окремих публікацій дав можливість визначити наявність чи відсутність фемінітивів у мові українських медіа.

Результати й обговорення. Виходячи з історичних витоків і підкреслюючи політичну платформу самого свята 8 березня, чимало жіночих організацій і політичних лідерів намагаються зацентрувати свою увагу на досягненнях жінок в Україні, наблизитися до європейських стандартів присутності жінок у парламенті, подолання традиційних ґендерних стереотипів у виборчих кампаніях і політичних процесах, налагодження толерантного і збалансованого інформаційного супроводу всіх питань, що стосуються діяльності жінок, зокрема у нашій державі.

Так, Український жіночий фонд у 2011 р. здійснив ґрунтовний аналіз поточної ситуації щодо ґендерної рівності і констатував: якщо розглядати ступінь залучення жінок до політичної активності та доступу до прийняття рішень як «ключовий показник ґендерної рівності суспільства», то в нашій країні спостерігається «негативна тенденція». За результатами Gender Gap Index 2010 Україна посіла 65 місце у переліку 134 країн світу (ці показники поступово погіршувалися, починаючи з 2009р., коли Україна була на 48 місці). За рівнем освіченості жінок наша держава, як наголошено, посідає 23 місце, а за рівнем політичних прав та можливостей жінок – 105 із 134 [3, с. 7]. Неоднозначним залишається ставлення політичних партій України до збільшення кількості жінок у владі, хоча загалом декларуються рівні умови діяльності та відсутність дискримінаційної політики щодо жінок у політичних партіях [3, с. 12].

У продовження зазначеної вище статистики варто подати показники, зафіксовані Українським журналістським фондом: у Верховній Раді України (станом на 2016р.) – 7,6 % жінок, «за умови, що за європейськими стандартами жінок у парламенті має бути не менше 30 % » [4]. Іншими словами це підтвердила й громадська організація «50 відсотків»: «Україна, яка твердо заявила про свій європейський вибір, займає передостаннє місце з 58 країн-членів ОБСЄ за рівнем політичної участі жінок. За кількістю жінок у парламенті ми далеко позаду багатьох країн Азії та Арабського світу (за даними Міжпарламентського Союзу)» [4]. Тому соціальний проект «Жінки – це 50 % успіху країни» (загальне гасло громадської організації «Коли жінки

приходять до влади – країна розцвітає!) спрямований на активізацію жінки в громадсько-політичному житті, врівноваження представництва жінок і чоловіків на ключових позиціях у державі задля створення «справді європейської моделі суспільства».

З огляду на таке становище, 1 липня 2016 р. у Києві відкрився перший всеукраїнський Форум політичного лобі (ПУЛ) жінок під назвою «Жінка в сучасній українській політиці – стратегії участі та перспективи». Однією із стратегій збільшення показників участі жінок у політичній діяльності країни має стати проект «Побудова жіночого політичного лобі в Україні», що охоплює 12 областей усіх регіонів. Як зазначали одна з координаторок проекту О. Ярош, робота відбуватиметься в кількох групах: політичні партії, робота зі ЗМІ, робота з громадами [5].

Прийняття нового Закону України «Про місцеві вибори» (прийнятий 14.07.2015) зафіксував обов'язкову норму для політичних партій – у виборчому списку має бути не менше 30 % представників однієї статі. Досить жорстко нововведення прокоментувала адвокат, лідер партії «Спільна дія» Тетяна Монтян. Вона відзначила: «... Особисто я ставлюся до квотування негативно, бо ця норма принижує жінок. В нашій партії «Спільна дія» з цим питанням якраз все чудово – у нас порівну чоловіків та жінок. Просто у нас неолігархічна, недерибанна партія, а тому ґендерний баланс – такий самий, як і в середньому по популяції. Формальна ґендерна рівність – це дурниця. В радах мають працювати професіонали незалежно від статі, а не коханки-утриманки, включені в списки виключно задля виконання *ганебної норми закону (виділення наше. – В. Г.)*. А жінок в політиці у нас мало, тому що жінки наразі рулять через чоловіків – так зручніше. Але реальний вплив жінок на політику анітрохи по факту не менший, ніж вплив чоловіків... З тексту закону не зрозуміло, в якій частині списку мають бути представники тієї чи іншої статі. За логікою, жінкою має бути кожен третій спис очник, але по факту на таку конкретну норму просто не зважатимуть, нехтуватимуть, тобто, по факту ця норма є піаром, виконання якої ... залежатиме виключно від виборчих комісій» [6].

Протилежної думки дотримується лідер ще однієї політичної партії – Національної демократичної партії України Олена Чинка. Слід зазначити, що вона спортсменка (майстер спорту України, член збірної України зі спортивних танців на візках), громадська і політична діячка. Вищу освіту здобула зі спеціальності «видавнична справа та редагування» у «Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна».

Зокрема відповідаючи на питання про те, якою має бути жінка в українській політиці, О. Чинка підкреслила: «Для мене сьогодні актуальним є питання про те, якою є роль жінки в сьогоденні. Зокрема, і в сучасній українській політиці... Поширеною є думка про те, що жінка у політиці – істота без статі. Проте я, як жінка і як політик водночас, категорично проти такого стану речей. Справа в тім, що ґендерна рівність, до якої апелюють як до виправдання однаково жорстких і суворих вимог у конкурентній боротьбі на політичній арені, полягає зовсім не в ототожненні жінки з чоловіком і не в нівелюванні особливостей їх приналежності до статі, а навпаки – в балансі чоловічого і жіночого у їх виявах. Саме тому для законотворчого процесу настільки важливим є здорове співвідношення чоловіків та жінок в органах влади, зокрема – в парламенті» [7].

Відповідно до нового Закону «Про місцеві вибори» було внесено зміни до Закону України «Про політичні партії в Україні», де наголошено на розмірі квот, що визначають «мінімальний рівень представництва жінок і чоловіків у виборчому списку кандидатів у народні депутати від партії» (стаття 8). Восени 2015 р. Міжнародний центр перспективних досліджень у співпраці з медіа-порталом «Апостроф» проаналізували це питання, опитавши кілька українських партій з приводу необхідності залучення жінок до партійних лав, обрання їх керівниками, ставлення до ґендер-

них квот. Виявлено як позитивні, так і негативні моменти. Зокрема дослідниця Т. Марценюк опирається на моніторинг публікацій у друкованих ЗМІ та он-лайнних виданнях («Українська правда», сайт «Об'єднання «Самопоміч», журнал соціальної критики «Спільне», Інтерньюз-Україна, сайт «Поваги» тощо).

Соціальнокомунікаційний аспект гендерний квот висловлено вже у заголовках: «Хаос із застосуванням гендерної квоти на місцевих виборах є прямим наслідком безсистемності законодавчої роботи парламенту», «Гендерні квоти проти статусу квот: доступ жінок до політики», «Дозвіл ЦВК не дотримуватися гендерних квот на виборах – абсолютне ігнорування норм законодавства», «Quota Morgana: як в Україні не спрацювали гендерні квоти на виборах 2015», «Гендерне право – принизливо чи почесно?» та ін. [8, с. 13–14].

Моніторинг зазначеного питання та опитування показали, що українські політичні партії прийняли гендерну квоту «досить позитивно», декларуючи повагу до цінності рівних прав і можливостей для жінок і чоловіків. Та при цьому жодна партія не надала чітких даних про гендерний склад партії на різних рівнях (вочевидь відсоток жінок, які очолювали списки кандидатів до обласних, міських рад м. Києва та міст – обласних центрів, складав відповідно 8,8 % та 11,5 %) [8, с. 12], що виявило проблему «вертикальної гендерної сегрегації» (незначна кількість жінок керівного складу партії продемонстрована у рубриках про лідерів тієї чи іншої партії, як показали матеріали тогочасних партійних сайтів) [8, с. 5].

«Українська правда» проаналізувала дані політичних партій із 25 тисяч округів, на яких 25 жовтня 2015 р. відбулися місцеві вибори (всього було зареєстровано понад 17 тисяч кандидатів). Найбільшу кількість жінок запропонували такі партії: «Самопоміч» – 35 %, «Відродження» – 33 %; «Свобода», «УКРОП», «Батьківщина», «Громадянська позиція», Опозиційний блок – по 31 %; на рівні «рекомендованих» 30 % – Радикальна партія Ляшка; менше – «Наш край» (28 %) і «Солідарність» (20 %) [9].

Як дискримінаційні моменти під час реєстрації жінок-кандидаток на місцеві вибори, моніторингові організації зазначали такі факти: відмови в реєстрації, неприйняття гендерної квоти, агресивне ставлення виборців до молодих жінок – кандидаток у депутати (запитання на зразок «Хто в тебе чоловік?», «Для чого тобі, молодій дівчині, влада?» і т.д.), констатація нерівних підходів («Молодий вік для чоловіків – перевага, а для жінок – недолік») тощо.

Невипадковим є факт привітання жінок із святом 8 березня на сайті Національної демократичної партії України (7 березня 2017 р.): «Шановні жінки! Прийміть найщиріші вітання з прекрасним святом краси і любові – Міжнародним жіночим днем 8 березня! Бажаємо вам міцного здоров'я, нев'янучої молодості «кохання і душевної гармонії! Нехай у ваших ніжних душах завжди сонячно і веселково квітує весна, у родинях панують лад, тепло і затишок. Будьте здорові і щасливі!» [7]. Якщо уважно проаналізувати зміст, то суть свята, як зазначено в привітанні, – це символи «краси і любові», «молодості кохання і душевної гармонії», «лад, тепло і затишок», що ототожнюють жінку з родиною, зовнішністю, берегинею домашнього вогнища.

Певним чином це суперечить висловлюванням лідерки партії, коли О. Чинка підкреслювала: «Намагаючись дати відповідь на питання про роль жінки у сучасних реаліях, ми підійшли до перешкод, що стоять на шляху здійснення цієї ролі, а саме – наявності усталених гендерних стереотипів. Але сьогодні, коли ми прагнемо бути європейцями, так прагнемо відійти від варварства та замкнених цивілізацій, що знаходяться у вакуумі по відношенню до еволюційних процесів, важливо сприяти подоланню ментальних бар'єрів між призначенням жінки та чоловіка. Роль жінки у сьогоднішній – це саморозвиток у тій сфері, у якій вона має найбільше хисту, без пригнічення власних гендерних особливостей, а навпаки – шляхом їх розвитку та завдяки цьому сприянню втілення рівноваги в усі аспекти нашого життя» [7].

У цьому ж дусі привітання з 8 березня розміщено на сайтах ще кількох українських політичних партій. Зокрема з нагоди Міжнародного жіночого дня з'явилися теплі побажання лідера КПУ П. Симоненка: «Ледей відчутний подих весни дарує нам радісне традиційне свято, ... що несе у світ ніжність і красу, уособлює в собі такі одвічні поняття, як Жінка, Мати, Любов, Добро» [10]. Серед інших постатей першої половини березня 2017 р. партія не забула згадати: Т. Шевченка (двічі), акад. П. Толочка, президента України П. Порошенка.

Відзначилася з цієї нагоди і Радикальна партія Олега Ляшка. Серед регіональних новин, поданих на сайті партії, одна стосувалася 8 Березня: «Радикали привітали жінок зі святом у Чернівецькому геріатричному пансіонаті», інша – вшанування пам'яті Кобзаря в Житомирі. На головній сторінці також вміщено відео «Як Ляшко продавав квіти на 8 Березня» (через кілька днів після цієї дати перегляд було заблоковано).

Жодних згадок про «жіночий день» чи «жіноче свято» не подано на партійних сайтах чи в засобах масової інформації ВО «Свобода», ВО «Батьківщина», ПП «Солідарність». Скажімо, тижневик «Свобода» 2–8 березня 2017 р. опублікував «фотофакт» про відкриття на території Національного історико-культурного заповідника «Бабин Яр» у Києві пам'ятника Олені Телізі з короткою біографією діячки ОУН. У цьому ж номері згадано короткий факт про те, що відомі світові бренди використовують українську вишивку в найновіших колекціях (зі статті Ліани Сетенштайн в американському журналі *Vogue*).

Слід зазначити, що редакція «Свободи» досить послідовно використовує жіночий рід: «визначна українська поетеса, *публіцист*, літературний критик, діячка ОУН» – про Олену Телігу (2017. – 2–8 берез.), «філологиня, свободівка», викладачка (Олександра Чорна Полтави), «депутатка, журналістка; народна депутатка» (про Тетяну Чорновол), «знана волонтерка і суспільна діячка» (про дружину Героя Небесної Сотні Тетяну Бондарчук) (2017. – 9–15 берез.).

Досить буденним був і березневий випуск партійної газети «Солідарність» у контексті 8 березня. Окрему сторінку редакція присвятила Тарасу Шевченку – «знаному і незнаному» (2017. – Берез.), а також згадала про відкриття пам'ятника поетесі Олені Телізі.

Своєрідно відображено березневі події на сайті Конгресу українських націоналістів (КУН). Серед основних новин такі: Україна вперше відзначає День добровольця, вшановано пам'ять провідниці національного руху Слави Стецько та генерала Романа Шухевича. 1 березня 2017 р. надруковано повідомлення: «Хочемо мати державне свято Українських героїнь!». Тут ще вміщено публікацію голови Львівського міського осередку Всеукраїнської ліги українських жінок Лідії Купчик, яка розповіла про традицію такого свята та діаспорі, відзначила подвиг українських героїнь різних історичних періодів (княгиня Ольга, Роксолана – Настя Лісовська, Олена Завісна, Леся Українка, Ольга Бесараб, Олена Теліга та ін.). Запропоновано відзначати свято в останню неділю лютого (цей місяць пов'язаний із життям і смертю 10 українських героїнь – від патріотки Олени Антонів до дружини Р. Шухевича – Наталі). Авторка зазначає у статті: «Пошановуючи світлу пам'ять про кожен з них, мимоволі задумуєшся над їх можливо звище даним, героїчним призначенням... З другого боку, є певна символічність у тому, щоб напередодні весни, коли вся природа жде пробудження і відродження, звернутися до образів жінок, які здатні принести віру і надію. У Свято Українських Героїнь ми повинні якомога далі, вглиб і вшир, поглянути на нашу історію, згадати славних українських героїнь, – і широковідомих, і наразі малознаних, і тих, що полягли безіменними, але спричинились до поступу нашої Держави. І нехай їхні приклади очищають нас від байдужості й безідейності, від егоїзму й споживацтва!». Стаття також була надрукована в газеті «Нація і Держава» (2017. – 24 лют.).

Висновки та перспективи. Як бачимо, ставлення до вшанування жінки, трактування її образів і стереотипів на політичному рівні неоднорідне. Тож дискусії про 8 березня як свято державної ваги чи міжнародного резонансу, ототожнення жінки з красою і затишком чи героїзмом і патріотичною суспільною місією тривають. При цьому українська жінка-«трансформер» (в родині та в політиці) залишається на часі в багатьох українських ЗМІ. Вимагає уваги редакційних колективів інформаційна підтримка жінок не лише під час виборів, а також у професійному та повсякденному житті, використання доцільних фемінітивів і толерантної мови, уникнення стереотипізованих образів жінки.

Як зауважує Т. Марценюк, «Сексизм може бути в текстах і/або у візуальному представленні даних. Сексистською може бути мова. Її часто називають «мовою ворожнечі», адже вона ображає певні групи людей – жінок чи чоловіків. Повага до людей, їхньої гідності – одна з основних несексистських ознак» [11]. Стереотипи «богині», «прикраси», «турботливої матусі», «щасливої домогосподарки» тощо (ці шаблони виділені дослідницею О. Кісь щодо образів жінки у рекламі, але вони найчастіше характеризують уявлення про жінку загалом у суспільстві) відповідають сьогоденішньому уявленню про символи 8 березня як «жіночого свята».

Відсутність чіткого механізму гендерного квотування не дозволяє жінкам реалізувати свій політичний потенціал, а політичні партії ще не виробили стратегічних рішень у пропорційній фінансовій та організаційній підтримці жінок-лідерів. Керівництвом до дії має стати Закон України [12], що декларує забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, концепція Державної соціальної програми забезпечення рівних прав жінок і чоловіків на період до 2021 р.

Подальші дослідження дозволять скласти повну картину ставлення політичних партій в Україні до статусу жінки крізь призму висвітлення у пресі «жіночого свята» 8 березня та випрацювати рекомендації прес-службам і відділам зв'язків із громадськістю щодо розв'язання цих питань.

1. Кісь О. Украдене свято: історичні трансформації смислу 8 березня [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://aratta-ukraine.com/text_ua.php?id=2754. – Дата доступу: 4.02.2017.
2. Уварова О. Права жінок і гендерна рівність [Електронний ресурс] // Українська Гельсінська спілка з прав людини. – Режим доступу: <https://helsinki.org.ua/prava-zhinok-i-henderna-rivnist-v-ukrajini-o-uvarova/>. – Дата доступу: 12.03.2017.
3. *Участь жінок у політиці та процесі прийняття рішень в Україні.* Стратегії впливу / Український жіночий фонд. – К., 2011. – 39 с.
4. ГО «50 відсотків» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://50vidsotkiv.org.ua/research/>. – Дата доступу: 15.02.2017.
5. *Цит. за:* Жінки-депутатки: долаючи реалії української політики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rovaha.org.ua/pobachyly-seksyzm-kudy-zvertatys/>. – Дата доступу: 25.02.2017.
6. Жінки можуть створити конкуренцію чоловікам у політиці // Сайт молодіжної громадської організації «Жінка» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.zhinka-online.com.ua/novini-dlya-zhinki/politika/356->. – Дата доступу: 15.02.2017.
7. Сайт Національної демократичної партії України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ndemocratic.org.ua/2015/07/4686/>. – Дата доступу: 10.02.2017.
8. *Чи спрацювала гендерна квота на місцевих виборах 2015 року? Огляд дискусій і моніторингових ситуацій щодо залучення жінок до політики / Тамара Марценюк.* – К., 2015. – 14 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.icps.com.ua/assets/uploads/images/files/s_genders_b.pdf. – Дата доступу: 15.02.2017.
9. *Все як на долоні.* Кого найбільші партії просувають в облради [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/cdn/graphics/2015/10/vsi-jak-na-doloni/>. – Дата доступу: 12.02.2017.
10. *Привітання Петра Симоненка з нагоди Міжнародного жіночого дня 8 Березня* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kpu.ua/>. – Дата доступу: 9.03.2017.

11. Марценюк Т. Побачили сексизм. Куди звертатись? [Електронний ресурс] // Повага: кампанія проти сексизму. – Режим доступу: <http://povaha.org.ua/pobachyly-seksyzm-kudy-zvertatys/>. – Дата доступу: 5.04.2017.

12. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2866-15>. – Дата доступу: 19.02.2017.

УДК 007 : 304 : 070

«Women's holiday» as reflected by party media.

Georgiievskia Viktoriia, PhD (Social Communications),

Taras Shevchenko National University of Kyiv, The Institute of Journalism, 36/1, Melnykova St., Kyiv, 04119, Ukraine, e-mail: v.georgiievskia@gmail.com

Basic political and gender accents, that accompany March, 8 in the aspect of reflection of the International woman day on the pages of party media of Ukraine, are examined in the article. The aim of the research is to find out the relation of parties in Ukraine to political and state status of woman through the prism of illumination the «women's holiday» in mass media. The party periodicals and web-sites of some parties became a research object (such political parties in Ukraine, as Svoboda, Solidarnist. Block of Petro Poroshenko, Congress of the Ukrainian Nationalists, National Democracy party of Ukraine, Spilna Diya, Radical Party of Oleg Liashko, etc.). An important value at the achievement of the marked aim played the careful working of legislative documents, particularly the Laws of Ukraine, such as «On Ensuring Equal Rights and Opportunities for Women and Men» (2005) and «On the local elections» (2015). Monitoring of party media (printed periodicals, electronic versions of newspapers, web-sites of some parties) allowed to choose and analyze expression of political leaders about the public setting of women, their role in public life, politics and state, as well as to make the separate cut of materials about «women's holiday», that demonstrate not only gender balance, but fixing of certain stereotypes also. The content-analysis of separate publications gave an opportunity to define a presence or absence of feminitives in the language of the Ukrainian media. Attitude toward celebration in honor of woman, interpretation of her characters and stereotypes at political level are heterogeneous. Informative support of women claims attention of the editorial collectives not only during elections, but also in professional and everyday life, it's important to use tolerant language, to avoid standard characters of woman.

Key words: 8th of March, party periodicals, women's solidarity, gender equality, woman and power.

«Женский праздник» в отображении партийных медиа

Георгиевская Виктория

В статье рассматриваются основные политические и гендерные акценты, сопровождающие 8 Марта в аспекте отображения Международного женского дня на страницах партийных медиа Украины. Цель этой статьи – определить отношение партий в Украине к политическому и государственному статусу женщины сквозь призму освещения в прессе «женского праздника». Объектом исследования избраны партийные печатные издания и сайты отдельных партий (ВО «Свобода», ПП «Солидарность. Блок Петра Порошенко», Конгресс Украинских Националистов, Национальная демократическая партия Украины, ПП «Спільна дія», Радикальная партия Олега Ляшко и др.). Важное значение при достижении определенной научной цели уделялось тщательному анализу законодательных документов, в частности Законов Украины – «Об обеспечении равных прав и возможностей женщин и мужчин» (2005) и «О местных выборах» (2015). Мониторинг партийных медиа (печатные СМИ, электронные версии газет, сайтов отдельных партий) позволил выбрать и проанализировать как высказывания политических лидеров об общественном предназначении женщины, ее роли в общественной жизни, политике и государстве, так и заметить отдельный срез материалов о «женском празднике», которые демонстрируют не только гендерную сбалансированность, но и закрепление определенных стереотипов. Контент-анализ отдельных публикаций дал возможность определить наличие или отсутствие феминитивов в языке украинских медиа. Необходимо внимание редакционных коллективов к информационной поддержке женщин не только во время выборов, но и в профессиональной и повседневной жизни, использовании толерантного языка, избегания шаблонных образов женщины.

Ключевые слова: 8 Марта, партийная пресса, солидарность женщин, гендерное равенство, женщина и власть.

1. Kis, O. A stolen holiday: historical transformations of the sense of March 8, available at: http://aratta-ukraine.com/text_ua.php?id=2754 (accessed 4 February 2017).

2. Uvarova, O. Women’s rights and gender equality, The Ukrainian Helsinki Union on human rights, available at: <https://helsinki.org.ua/prava-zhinok-i-henderna-rivnist-v-ukrajini-o-uvarova/> (accessed 12 March 2017).
3. Participation of women in politics and processes of making decisions in Ukraine. Strategies of influence (2011), Ukrainian Women’s Fund, Kyiv, 39 p.
4. NGO «50 percents», available at: <http://50vidsotkiv.org.ua/research/> (accessed 15 February 2017).
5. Cit. on: Women-deputies: overcoming realities of the Ukrainian policy, available at: <http://povaha.org.ua/pobachyly-seksyzm-kudy-zvertatys/> (accessed 25 February 2017).
6. Women can create competition for men in politics, web-site of the Youth NGO «Woman», available at: <http://www.zhinka-online.com.ua/novini-dlya-zhinki/politika/356-> (accessed 15 February 2017).
7. Web-site of the National Democratic Party of Ukraine, available at <http://ndemocratic.org.ua/2015/07/4686/> (accessed 10 February 2017).
8. Martceniuk, T. (2015), Whether a gender quota worked on local elections in 2015? Review of the discussions and monitoring of the situation of bringing women to politics, Kyiv, 14 p., available at: http://www.icps.com.ua/assets/uploads/images/files/s_genders_b.pdf (accessed 15 February 2017).
9. A full view. Who most parties move forward in regional councils?, available at: <http://www.pravda.com.ua/cdn/graphics/2015/10/vsi-jak-na-doloni/> (accessed 12 February 2017).
10. Greetings of Petro Symonenko on occasion of the International day of women 8th of March, available at: <http://www.kpu.ua/> (accessed 3 March 2017).
11. Martceniuk, T. You see sexism. Where to apply? Powaga [Respect], campaign against sexism, available at: <http://povaha.org.ua/pobachyly-seksyzm-kudy-zvertatys/> (accessed 5 April 2017).
12. The Law of Ukraine «On Ensuring Equal Rights and Opportunities for Women and Men», available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2866-15> (accessed 19 February 2017).

Стаття надійшла до редакції 25.04.2017